

عنوان مقاله:

بازآفرینی منظر فرهنگی رویکردهای منظرین در احیای باغ تاریخی بابر

محل انتشار:

فصلنامه منظر، دوره 4، شماره 19 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

شروین گودرزیان - کارشناس ارشد معماری منظر دانشگاه بین المللی امام خمینی ره قزوین

خلاصه مقاله:

جایگاه باغهای تاریخی و ارزش آنها از لحاظ منظر فرهنگی و نقشی که در بازگویی فرهنگ و تمدن یک جامعه دارند، موجب شده تا حفظ و احیای این مکانها اهمیتی دوچندان پیدا کند بدین ترتیب در کشورهای باتمدن منظرین و پیشینه باغسازی طولانی بخش مهمی از فعالیت های حفاظتی و مرمتی به حفظ و باززنده سازی محوطه ها و باغهای تاریخی مربوط میشود ازسوی دیگر اهمیت این موضوع موجب شده تا رویکردهای متفاوت و گاه متضاد در مرمت و بازآفرینی این میراث فرهنگی شکل گیرد و منشورها و بیانی های مختلفی در خصوص احیای این محوطه ها در کنار سایتهای تاریخی دیگر بیان شود. در بسیاری از این رویکردها توجه به انسان به عنوان عنصری زنده در بازسازی و احیای آنها مطرح شده است. از آنجا که باغهای تاریخی بخشی از منظر فرهنگی و در واقع دست آورد فرهنگی هر جامعه محسوب میش وند و با توجه به لایه های تاریخی و فرهنگی نهفته در این باغها، تنها حفظ و مرمت کالبد و عناصر فیزیکی کافی نیست، بلکه انتقال این ارزشهای فرهنگی مستلزم حضور انسان در فضا و درک آن است از این رو تلاش م ی شود تا با تکیه بر ابعاد مختلف تاریخی، فرهنگ، محیط و شهر با ایجاد عملکردها و فعالیتهای مختلف، مخاطب و زندگی امروزی شهری به این مکانهای تاریخی افزوده شود به این ترتیب با این رویکرد نونگاهی جدید به بازآفرینی باغها رخ داده و آن تبدیل باغهای تاریخی به فضاهای جمعی است بنابراین با ایجاد فعالیتهای انسانی و فرهنگی علاوه بر حفظ و انتقال ارزشهای فرهنگی این باغها میتوان آنها را به فضاهای جمعی زنده و پویا شهری تبدیل کرد. در این نوشتار تلاش م ی شود با بررسی مرمت و احیای باغ بابر در شهر کابل، رویکرد و نحوه برخورد محمدشهر را به عنوان یک معمار منظر در بازآفرینی این باغ تاریخی به چالش کشانده شود.

کلمات کلیدی:

بازآفرینی، باغ تاریخی، فضای جمعی، منظر فرهنگی، محمد شهر، باغ بابر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/303088>

